

Advokátní kancelář
Došlo dne: 12-11-2012
Vyřizuje :
Lhůta 21. 11. 2012 : stání

Spisová značka: 11 C 75/2008-231

ČESKÁ REPUBLIKA

Obvodní soud pro Prahu 10 předsedkyní senátu JUDr. Danielou Čejkovou jako samosoudkyní v právní věci žalobce: [redacted], nar. [redacted], bytem [redacted], zastoupeného Mgr. Michalem Šimkú, advokátem se sídlem Praha 1, Spálená 21, za účasti: 1) Městské části Praha 10, se sídlem Praha 10, Vršovická 68, 2) Hlavního města Prahy, se sídlem Praha 1, Mariánské nám. 2, zastoupeného JUDr. Janem Mikšem, advokátem, se sídlem Praha 2, Na Slupi 15, 3) Technické správy komunikací hl. m. Prahy se sídlem Praha 5, Štefánikova 23, zastoupené JUDr. Jarmilou Cenklovou, advokátkou se sídlem Praha 7, Schnířchova 1449/19, 4) Pozemkového fondu České republiky, se sídlem Praha 3, Husinecká 1024/11a, o určení vlastnictví podle zákona o půdě

t a k t o :

I. Žalobce [redacted] je vlastníkem pozemků p.č. 3126/17 o výměře 208 m² a p.č. 3126/18 o výměře 3516 m², vzniklých oddělením od pozemku p.č. 3126/2 geometrickým plánem vypracovaným ing. Petrem Vyskočilem 9.2.2012 pod č. 3362-2/2012 a potvrzeným Katastrálním úřadem pro hlavní město Prahu, katastrální pracoviště Praha, dne 6.3.2012 pod č. 674-2012, (dle PK částí parc.č. 3126 role, dle KN část pozemku p.č. 3126/2) v k.ú. Strašnice, obec Praha.

Tím se částečně nahrazuje rozhodnutí Ministerstva zemědělství – Pozemkového úřadu Praha ze dne 17.12.2007 č.j. PÚ 4497/92/3.

II. Řízení se v části, v které se žalobce domáhal určení, že je vlastníkem části pozemku dle KN 3126/2 (dle PK část pozemku 3126 role), a to pozemků p.č. 3126/2, 3126/13, p.č. 3126/14, p.č. 3126/15, p.č. 3126/16, vzniklých oddělením od pozemku p.č. 3126/2 geometrickým plánem vypracovaným ing. Petrem Vyskočilem 9.2.2012 pod č. 3362-2/2012 a potvrzeným Katastrálním úřadem pro hlavní město Prahu, katastrální pracoviště Praha, dne 6.3.2012 pod č. 674-2012, (dle PK částí parc.č. 3126 role, dle KN část pozemku p.č. 3126/2) v k.ú. Strašnice, obec Praha, z a s t a v u j e

- III. Žaloba, kterou se žalobce domáhal určení, že je vlastníkem pozemku dle PK části parc.č. 3126 o výměře 3.582 m² (dle KN části pozemků p.č. 3118/7, 3118/8, 3118/9, 3118/10, 3118/12, 3118/3, 3118/15, 3118/16, 3118/19, 3118/47, 3118/48, 3118/71, 3120/1, 4474/1 a celého pozemku p.č. 3118/11) v k.ú. Strašnice v obci Praha, se zamítá.
- IV. Žalobce je povinen na nákladech řízení zaplatit Technické správě komunikací hl.m. Prahy na nákladech řízení k rukám její právní zástupkyně částku 19.800,- Kč do tří dnů od právní moci rozsudku.
- V. Ve vztahu mezi žalobcem a Hlavním městem Prahou a Pozemkovým fondem České republiky nemá žádný z účastníků právo na náhradu nákladů řízení.
- VI. Žalobce je povinen na nákladech řízení zaplatit Městské části Praha 10 k rukám jejího právního zástupce částku 6.720,- Kč do 15 dnů od právní moci rozsudku.

Odůvodnění:

Žalobou ze dne 26.2.2008 se žalobce domáhal určení, že je vlastníkem pozemku dle PK části parc. č. 3126 role o výměře 7.865 m² (dle KN části pozemků parc.č. 3118/7, 3118/8, 3118/9, 3118/10, 3118/12, 3118/13, 3118/15, 3118/16, 3118/19, 3118/47, 3118/48, 3118/71, 3120/1, 3126, 4474/1 a celého pozemku parc. č. 3118/11) v k.ú. Strašnice v obci Praha. Ve II. výroku rozhodnutí Ministerstva zemědělství – Pozemkového úřadu Praha ze dne 17.12.2007, č.j. PÚ 4497/92/3, bylo určeno, že žalobce není vlastníkem citovaného pozemku. Pozemkový úřad se spokojil pouze s obecným konstatováním, že na citovanému pozemku, který přešel na stát způsobem uvedeným v § 6 odst. 1 písm. p) zákona o půdě, byly realizovány stavby bytových domů včetně doplňující technické vybavenosti a městské zeleně tvořící s domy funkční celek. Citovaný pozemek tudíž nelze podle pozemkového úřadu vydat s odkazem na § 11 odst. 1 písm. c) zákona o půdě. Žalobce samotnou zastavěnost předmětného pozemku bytovými domy a pozemními komunikacemi nezpochyboval. Pozemkový úřad se však podle žalobce měl podrobněji zabývat tím, zda citovaný pozemek na stát přešel, nebo byl na stát převeden, nebo se ho stát zmocnil okupací, a kdy (tj. zda před přechodem do moci státu či poté) byl zastavěn. Pokud totiž stát citovaný pozemek zastavěl ještě v době, kdy byla jeho vlastníci matka žalobce, nelze aplikovat § 11 odst. 1 písm. c) a citovaný pozemek je nutné vydat žalobci. Poprvé stát s citovaným pozemkem nakládal jako se svým až v roce 1965, pozemek však byl zastavěn již v letech 1956 až 1958.

Městská část Praha 10 navrhla zamítnutí žaloby s tím, že část předmětného pozemku odpovídající dle KN částem pozemků parc.č. 3118/7, 3118/8, 3118/9, 3118/10, 3118/12, 3118/13, 3118/15, 3118/16, 3118/19, 3118/47 a 3118/48, které má Městská část Praha 10 ve své správě, byl zastavěn jednotlivými domy sídliště Průběžná.

Hlavní město Praha ve svém vyjádření k žalobě uvedlo, že je povinnou osobou ve vztahu k pozemkům dle KN částem parc.č. 3118/7, 3118/8, 3118/9, 3118/10, 3118/12, 3118/13, 3118/15, 3118/16, 3118/19, 3118/47, 3118/48, 3126 a k celému pozemku parc. č. 3118/11. Již dne 14.7.1956 bylo v pozemkové knize zapsáno zahájení vyvlastňovacího řízení k pozemku dle PK parc. č. 3126 ve prospěch Ministerstva vnitra, a to na základě návrhu ONV v Praze 10 ze dne 13.7.1956, zn. Výst.1476-56-str.p.3126-Ki. Rozhodnutím odboru výstavby ONV v Praze 10 ze dne 16.10.1956, č.j. Výst.2146/56-Str.p.3126-10-Ki, došlo k vyvlastnění tohoto pozemku. Z odvolání matky žalobce ze dne 31.10.1956 je patrné, že jí bylo

vyvlastňovací rozhodnutí doručeno. Dne 15.1.1958 pak bylo vydáno rozhodnutí o výši náhrady za vyvlastněný pozemek. Z uvedeného je patrné, že stát převzal citovaný pozemek již v roce 1956. Na tomto pozemku, resp. jeho shora specifikované části, pak byly v roce 1959 kolaudovány nově postavené domy, které dosud stojí a které brání vydání pozemku. Hlavní město Praha proto navrholo, aby soud žalobu jako nedůvodnou zamítl.

Technická správa komunikací hl.m. Prahy ve svém vyjádření k žalobě uvedla, že je povinnou osobou ve vztahu k pozemkům dle KN částem parc.č. 3118/71, 3120/1 a 4474/1. Na pozemku parc. č. 3118/71 se nachází stavba komunikací Nučická a Nedvězská, na pozemku parc. č. 3120/1 se nachází stavba komunikace Krupská a na pozemku parc. č. 4474/1 se nachází stavba komunikace Ke Strašnické. Tyto stavby pak brání vydání pozemků. Technická správa komunikací hl.m. Prahy proto navrhla, aby soud žalobu jako nedůvodnou zamítl. Pozemkový fond České republiky ve svém vyjádření k žalobě uvedl, že žaloba není důvodná, neboť pozemkový úřad řádně zjistil skutkový stav, provedl všechny důkazy nezbytné k posouzení věci a rozhodl v souladu s příslušnými ustanoveními zákona o půdě.

Z rozhodnutí Ministerstva zemědělství – Pozemkového úřadu Praha ze dne 17.12.2007, č.j. PÚ 4497/92/3, vydaného podle § 9 odst. 4 zákona č. 229/1991 Sb., o úpravě vlastnických vztahů k půdě a jinému zemědělskému majetku (dále též zákon o půdě), ve znění pozdějších předpisů, soud zjistil, že ve II. výroku rozhodnutí bylo určeno, že žalobce coby dědic oprávněné osoby podle § 4 odst. 4 zákona o půdě není vlastníkem pozemku dle PK částí parc. č. 3126 role o výměře 7.865 m² (dle KN částí pozemků parc.č. 3118/7, 3118/8, 3118/9, 3118/10, 3118/12, 3118/13, 3118/15, 3118/16, 3118/19, 3118/47, 3118/48, 3118/71, 3120/1, 3126, 4474/1 a celého pozemku parc. č. 3118/11) v k.ú. Strašnice v obci Praha. Z doručenek založených ve správním spisu soud zjistil, že rozhodnutí pozemkového úřadu bylo doručeno do vlastních rukou zástupce žalobce a Pozemkového fondu České republiky dne 27.12.2007, do vlastních rukou žalobce a Hlavního města Prahy dne 28.12.2007 a do vlastních rukou Městské části Praha 10 a Technické správy komunikací hl.m. Prahy dne 31.12.2007. Z uvedeného rozhodnutí pozemkového úřadu soud dále zjistil, že jako původní vlastník pozemku dle PK parc. č. 3126 – role (před přečíslováním parc. č. 143/1) v k.ú. Strašnice byla v pozemkové knize zapsána [redacted], později provdaná [redacted], a to na základě darovací smlouvy ze dne 28.1.1948. Dne 14.7.1956 bylo v pozemkové knize zapsáno zahájení vyvlastňovacího řízení k pozemku dle PK parc. č. 3126 ve prospěch Ministerstva vnitra, a to na základě návrhu ONV v Praze 10 ze dne 13.7.1956, zn. Výst.1476-56-str.p.3126-Ki. Pozemkovému úřadu se však nepodařilo dohledat rozhodnutí o vyvlastnění ani jiný titul, na základě kterého předmětný pozemek nabyl stát. Pozemek byl i nadále veden na [redacted]. Pozemkový úřad proto dovodil naplnění restitučního titulu uvedeného v § 6 odst. 1 písm. p) zákona o půdě. Dne 2.11.1992 [redacted] uplatnila u pozemkového úřadu restituční nárok na vydání citovaného pozemku. Dne 5.9.1993 [redacted] zemřela. Podle usnesení Obvodního soudu pro Prahu 4 ze dne 2.12.1994, č.j. 35 D 2430/93-26, se jejím dědicem stal žalobce coby pozůstalý syn. Pozemkový úřad proto žalobce považoval za osobu oprávněnou podle § 4 odst. 4 zákona o půdě. Ke dni účinnosti zákona o půdě, tj. k 24.6.1991, držel Bytový podnik Praha 10 dle KN pozemky parc.č. 3118/7, 3118/8, 3118/9, 3118/10, 3118/12, 3118/13, 3118/15, 3118/16, 3118/19, 3118/47, 3118/48 a celý pozemek parc. č. 3118/11. Jeho právním nástupcem je Hlavní město Praha, resp. Městská část Praha 10. V téže době držela pozemek dle KN parc. č. 3126 VHMP – VS Praha 1, jejímž právním nástupcem je Hlavní město Praha. Technická správa komunikací hl.m. Prahy pak ke dni účinnosti zákona o půdě držela pozemky dle KN parc.č. 3118/71, 3120/1 a 4474/1. Pozemkový úřad proto považoval za osoby povinné podle § 5 odst. 1 zákona o půdě Hlavní město Praha, Městskou část Praha 10 a Technickou správu komunikací hl.m. Prahy. Na

pozemcích dle KN parc. č. 3118/7, 3118/8, 3118/9, 3118/10, 3118/11, 3118/12, 3118/13, 3118/15, 3118/16 a 3118/19 se nachází soubor obytných domů, které byly postaveny vesměs na základě schváleného plánu a stavebního povolení č.j. Výst.1184/56-Str.p.3118-Ki ze dne 28.6.1956 a ze dne 19.9.1956 a č.j. Výst.2357/56-Ki ze dne 10.11.1956. Stavby bytových domů pak byly dány do užívání dne 10.1.1957 (Výst.2677/56-Str.p.3118-Ki) a dne 10.1.1958 (Výst.5342/57-Str.p.3118-Ki). Pozemek dle KN parc. č. 3126 je veden jako zeleň a je parkovou úpravou sídlištního bloku vybudovanou podle zastavovacího plánu. Pozemky dle KN parc. č. 3118/71, 3120/1 a 4474/1 jsou zastavěny tělesy pozemních komunikací. Pozemek dle KN parc. č. 3118/48 je zastavěn stavbou bytového domu, na pozemku dle KN parc. č. 3118/47 se nachází pás zeleně a přístupové cesty k celému bloku sousedících bytových domů. Shora uvedená skutková zjištění učiněná pozemkovým úřadem soud vzal za svá v souladu s § 250e odst. 2 větou první o.s.ř., když tato zjištění nebyla žádným z účastníků nijak zpochybňována.

Z rozhodnutí odboru pro výstavbu rady ONV v Praze 10 ze dne 12.9.1956, ze dne 27.12.1956, ze dne 6.3.1957, ze dne 10.1.1958 a ze dne 12.11.1958 soud zjistil, že na pozemku č.kat. 3118 v Praze – Strašnicích (původně dle PK parc. č. 3126, jak vyplývá z identifikace parcel ze dne 2.3.1992 založené ve správním spisu) byla v červnu a v září roku 1956 povolena stavba obytných domů panelového typu G 40 na sídlišti č. 62. Stavba domů a okolních úprav byla postupně kolaudována, a to již v prosinci roku 1956, v březnu roku 1957 a v lednu a v listopadu roku 1958. Z rozhodnutí odboru pro výstavbu rady ONV v Praze 10 ze dne 16.10.1956 soud zjistil, že vlastnické právo [redacted] rozené [redacted], k pozemku č.kat. 3126 o výměře 8.974 m² v Praze – Strašnicích bylo podle § 20 zákona č. 280/1949 Sb. vyvlastněno ve prospěch Čs. státu, zast. Ministerstvem vnitra v Praze za účelem provedení stavby obytných domů sídliště č. 62 v Praze – Strašnicích v Průběžné ulici s tím, že nejdéle do tří měsíců od vydání rozhodnutí je stavebník povinen započít se stavbou na vyvlastněném pozemku. Proti rozhodnutí bylo možné podat ve lhůtě 15 dnů odvolání. Z podání [redacted] ze dne 31.10.1956 soud zjistil, že [redacted] napadla citované rozhodnutí ze dne 16.10.1956 z důvodu jeho předčasnosti. Z rozhodnutí odboru pro výstavbu rady ONV v Praze 10 ze dne 15.1.1958 včetně doručenký soud zjistil, že tímto rozhodnutím doručeným [redacted] dne 24.1.2008 byla stanovena náhrada za pozemek vyvlastněný právoplatným rozhodnutím ze dne 16.10.1956. Z rozhodnutí odboru výstavby města a vodního hospodářství rady ÚNV hlav. města Prahy ze dne 9.2.1959 soud zjistil, že novostavba domu na pozemcích č.kat. 3122 a 3126 byla povolena dne 10.11.1956 a povolení k jejímu užívání bylo dáno dne 25.1.1957.

Podle § 244 odst. 1 o.s.ř. rozhodl-li orgán moci výkonné, orgán územního samosprávného celku, orgán zájmové nebo profesní samosprávy, popřípadě smírčí orgán zřízený podle zvláštního právního předpisu (dále jen "správní orgán") podle zvláštního zákona o sporu nebo o jiné právní věci, která vyplývá z občanskoprávních, pracovních, rodinných a obchodních vztahů (§ 7 odst. 1), a nabylo-li rozhodnutí správního orgánu právní moci, může být tatáž věc projednána na návrh v občanském soudním řízení. V dané věci jde o spor, který vyplývá z občanskoprávního vztahu a o kterém rozhodl orgán moci výkonné. Rozhodnutí správního orgánu nabylo právní moci, když podle § 9 odst. 6 zákona o půdě žalobce neměl ve správním řízení k dispozici žádné opravné prostředky. Žaloba byla podána ve lhůtě dvou měsíců od doručení rozhodnutí (ust. § 247 odst. 1 o.s.ř.). Jde tedy o žalobu podanou podle § 244 a násl. o.s.ř. a byly splněny veškeré podmínky pro její projednání. Vzhledem k tomu, že žalobce se domáhal projednání věci pouze v rozsahu II. výroku rozhodnutí pozemkového úřadu, byl soud tímto rozsahem ve smyslu § 250f o.s.ř. vázán a neprojednával restituční věc ohledně pozemku uvedeného v I. výroku rozhodnutí.

Rozsudkem podepsaného soudu ze dne 22.10.2008 č.j. 11 C 75/2008-43 byla žaloba v celém rozsahu zamítnuta. Soud vzal za prokázané, že na předmětném pozemku bylo v padesátých letech minulého století již v průběhu vyvlastňovacího řízení započato s výstavbou sídliště. U pozemkového úřadu dne 2.11.1992 uplatnila restituční nárok na předmětný pozemek jeho původní vlastnice, která zemřela v roce 1993. Jejím dědicem se stal žalobce. Na danou restituční věc se vztahuje podle svého § 1 odst. 1 písm. a) a § 30 zákon o půdě, neboť v době převzetí pozemku dle PK parc. č. 3126 – role státem se jednalo o půdu tvořící zemědělský půdní fond ve smyslu pozdějšího § 1 odst. 2 zákona č. 53/1966 Sb., o ochraně zemědělského půdního fondu, o čemž ostatně ani nebylo mezi účastníky sporu. Žalobce je podle § 4 odst. 4 zákona o půdě oprávněnou osobou coby dědic původní vlastnice pozemku [redacted], která o vydání pozemku v souladu s § 4 odst. 1 a s § 13 odst. 1 zákona o půdě, v původním znění, včas požádala pozemkový úřad a která poté zemřela. Povinnými osobami byly podle § 5 odst. 1, odst. 2 písm. a) zákona o půdě Bytový podnik Praha 10, VHMP – VS Praha 1 a Technická správa komunikací hl.m. Prahy, které ke dni účinnosti zákona o půdě předmětný pozemek držely, neboť k němu za stát vykonávaly právo hospodaření. Bytový podnik Praha 10 a VHMP – VS Praha 1 již neexistují a soud považuje za povinné osoby jejich právní nástupce, tj. Hlavní město Prahu a Městskou část Praha 10. Soud ve shora uvedeném rozsudku dospěl k závěru, že s největší pravděpodobností začal stát na předmětném pozemku stavět ještě předtím, než byl pozemek pravomocně vyvlastněn, stát předmětný pozemek převzal bez právního důvodu, nejprve se jej fakticky zmocnil a posléze zamýšlenou stavbu na pozemku realizoval, proto je dán důvod pro jeho vydání podle § 6 odst. 1 písm. p) zákona o půdě, předmětný pozemek byl až po svém přechodu na stát ještě před účinností zákona o půdě zastavěn stavbami, které dosud stojí. Žaloba tak byla v celém rozsahu zamítnuta, neboť podle názoru soudu pozemek z uvedeného důvodu nelze žalobci ve smyslu § 11 odst. 1 písm. c) zákona o půdě vydat.

Usnesením Městského soudu v Praze ze dne 1.10.2009 č.j. 24 Co 104/2009-71 byl shora označený rozsudek ze dne 22.10.2008 č.j. 11 C 75/2008-43 zrušen a věc vrácena k dalšímu řízení. Z odůvodnění usnesení mimo jiné vyplývá, že je dán restituční titul podle ust. § 6 odst. 1 písm. m), resp. n) zákona o půdě, neboť nemovitost přešla na stát v důsledku rozhodnutí o vyvlastnění ze dne 16.10.1956 č.j. Výst./2146/56-Str.p.3126-10-Ki. Soudu I. stupně bylo uloženo, aby zjistil, zda původní vlastníci byla vyplacena přiměřená náhrada za vyvlastnění a v případě takového zjištění zda nemovitosti trvale slouží účelu, pro který byl pozemek vyvlastněn (§ 6 odst. 1 písm. m) zákona o půdě), přičemž odvolací soud zaujal názor, že z dosavadních výsledků řízení je zjištěno, že pozemek dosud slouží účelu, pro který byl vyvlastněn. Pokud bude prokázáno, že původní vlastníci nebyla vyplacena náhrada za vyvlastnění, je namísto aplikace ust. § 6 odst. 1 písm. n) zákona o půdě. Soud I. stupně se posléze měl zabývat tím, zda vydání pozemku brání jeho zastavění. Podle názoru odvolacího soudu soud I. stupně nesprávně vyložil pojem zastavěnosti ve smyslu ust. § 11 odst. 1 písm. c) zákona o půdě, když dospěl k závěru, že pozemky nelze vydat z důvodu zastavění sídlištěm jako funkčním celkem, i když se na něm nachází zeleň, resp. parkové úpravy a v tomto směru poukázal na platnou judikaturu Nejvyššího soudu ČR, zejména na rozsudek 28 Cdo 2025/2007 a nález Ústavního soudu ČR sp.zn. I. ÚS 754/01.

Soud po vrácení věci k dalšímu řízení doplnil dokazování zprávou Městské části Praha 10 ze dne 9.2.2010, z níž zjistil, že v archivu se nenachází žádný doklad o zaplacení náhrady [redacted], a zprávou Archivu hlavního města Prahy, z níž bylo zjištěno, že zde není uložen doklad o zaplacení náhrady za vyvlastněný pozemek.

Po vrácení věci k dalšímu řízení soud na základě dokazování provedeného v původním řízení, doplněného výše uvedenou zprávou, dospěl k závěru, že je naplněn restituční titul podle ust. § 6 odst. 1 písm. n) zákona o půdě, když nebylo prokázáno, že by původní vlastníci byla za vyvlastněný pozemek zaplácena přiměřená náhrada. Soud dále vycházel ze zjištění, že předmětné pozemky, které byly vyvlastněny za účelem výstavby sídliště, dosud slouží účelu, pro který byly vyvlastněny, neboť sídliště bylo na pozemcích skutečně vybudováno. Na pozemku o výměře 4.283 m² dle PK 3126, nyní dle KN p.č. 3126, se nachází sídlištní zeleň a tento pozemek tedy lze vydat, přestože je součástí sídliště. Soud odkázal na platnou judikaturu Nejvyššího soudu ČR i Ústavního soudu (např. rozsudek Nejvyššího soudu ČR 28 Cdo 2025/2007, náleží Ústavního soudu ČR sp.zn. I. ÚS 754/01). Rozsudkem ze dne 31.5.2010 č.j. 11 C 75/2008-99 soud určil, že žalobce je vlastníkem pozemku dle PK 3126 role o výměře 4283 m² (dle KN část parc.č. 3126). Zároveň podle ust. § 250j odst. 2 o.s.ř. v tomto rozsahu nahradil rozhodnutí Ministerstva zemědělství – Pozemkového úřadu Praha ze dne 17.12.2007 č.j. PÚ 4497/92/3. V ostatní části soud shledal rozhodnutí pozemkového úřadu správným, žalobu podle § 250i o.s.ř. v této části jako nedůvodnou zamítl.

Usnesením Městského soudu v Praze ze dne 30.12.2010 č.j. 24 Co 345/2010-124 byl shora označený rozsudek zrušen a věc vrácena k dalšímu řízení. Z odůvodnění usnesení odvolacího soudu vyplývá, že odvolací soud se ztotožnil s názorem podepsaného soudu, že pozemek, na kterém se nachází zeleň, je třeba považovat za nezastavěný a je třeba jej oprávněné osobě vydat, ztotožnil se rovněž se závěrem, že nebylo prokázáno vyplacení náhrady za vyvlastněný pozemek. Soudu I. stupně bylo uloženo, aby nechal vypracovat geometrický plán, kterým z vydávaného pozemku budou odděleny ty části pozemku, které jsou nezbytně nutné k provozu stavby, tedy bytových domů nacházejících se na předmětném pozemku.

Na základě pokynu odvolacího soudu byl v řízení přibrán znalec z oboru geodézie-kartografie. Znalec ing. Petr Vyskočil ve svém znaleckém posudku ze dne 22.3.2012 vyhotovil geometrický plán, kterým od pozemku označeného nyní p.č. 3126/2 oddělil nové pozemky označené parcelními čísly p.č. 3126/17 o výměře 208 m² a p.č. 3126/18 o výměře 3516 m², jež byly původně součástí pozemku dle PK 3126, zároveň oddělil pozemky p.č. 3126/2, 3126/13, p.č. 3126/14, p.č. 3126/15, p.č. 3126/16, které jsou nezbytně nutné pro opravy a nezbytný přístup k bytovým domům nacházejícím se na předmětném pozemku.

Na základě znaleckého posudku tedy soud nyní určil, že žalobce je vlastníkem pozemků p.č. 3126/17 o výměře 208 m² a p.č. 3126/18 o výměře 3516 m². V tomto rozsahu nahradil rozhodnutí Ministerstva zemědělství – Pozemkového úřadu Praha ze dne 17.12.2007 č.j. PÚ 4497/92/3. Žalobce podáním z 18.10.2012 vzal žalobu zpět v části, v které se domáhal určení vlastnictví části pozemku p.č. 3126/2, a to pozemků označených ve znaleckém posudku jako pozemky p.č. p.č. 3126/2, 3126/13, p.č. 3126/14, p.č. 3126/15, p.č. 3126/16. Soud podle ust. § 96 odst. 2 o.s.ř. v této části řízení zastavil.

Pokud jde o pozemky označené ve výroku II. rozsudku, soud stejně jako v původním rozsudku dospěl k závěru, že jejich vydání brání jejich zastavění. Na pozemcích p.č. 3118/7, 3118/8, 3118/9, 3118/10, 3118/12, 3118/3, 3118/15, 3118/16, 3118/19, 3118/47, 3118/48, 3118/11, se nacházejí bytové domy, pozemky 3118/71, 3120/1, 4474/1 jsou zastavěny místními komunikacemi. V části týkající se těchto pozemků tedy soud shledal rozhodnutí pozemkového úřadu správným, žalobu podle § 250i o.s.ř. v této části jako nedůvodnou zamítl.

O náhradě nákladů řízení ve vztahu mezi žalobcem jako osobou oprávněnou a Technickou správou komunikací hl.m. Prahy jako osobou povinnou soud rozhodl podle ust. § 142 odst. 1 o.s.ř. Technická správa komunikací byla v řízení plně úspěšná, má proto proti oprávněné osobě právo na náhradu nákladů řízení, vzniklých právním zastoupením. Za právní zastoupení byla přiznána odměna ve výši 2 x 5.000,- Kč za původní řízení a za první řízení po vrácení věci odvolacím soudem, podle § 11 vyhl. č. 484/2000 Sb., 4 x režijní paušál po 300,- Kč (převzetí a příprava zastoupení, vyjádření k žalobě, účast u ústních jednání ve dnech 1.10.2009 a 29.3.2010), DPH 20% z částky 11.200,- Kč ve výši 2.240,- Kč. Ze řízení po opětovném vrácení věci odvolacím soudem byla přiznána odměna ve výši 5.000,- Kč, 1x režijní paušál 300,- Kč za účast u ústního jednání 17.10.2012 a DPH 20% ve výši 1.060,- Kč.

Ve vztahu mezi žalobcem a Městskou částí Praha 10 rozhodl soud podle ust. § 142 odst. 1 o.s.ř. že žalobce je povinen zaplatit tomuto účastníkovi náklady řízení, které mu vznikly právním zastoupením. Za právní zastoupení byla přiznána odměna dle vyhl.č. 484/2000 Sb. ve výši 5.000,- Kč, 2x režijní paušál (převzetí, účast u ústního jednání 17.10.2012), DPH 20% ve výši 1.120,- Kč.

Mezi žalobcem a Hlavním městem Prahou jako povinnou osobou soud rozhodl podle ust. § 142 odst. 2 o.s.ř., když u žádného z účastníků nelze hovořit o převážném úspěchu v řízení, neboť soud určil u výše uvedených pozemků, u nichž je tento účastník povinnou osobou, že žalobce je jeho vlastníkem. (výrok I.), u ostatních pozemků pak byl žalobce neúspěšný.

Ve vztahu k Pozemkovému fondu České republiky soud rozhodl tak, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, u tohoto účastníka nelze hovořit o úspěchu či neúspěchu v řízení, neboť je účastníkem řízení ze zákona, ostatně mu v řízení žádné náklady nevznikly.

Poučení: Proti tomuto rozsudku se lze odvolat k Městskému soudu v Praze do 15 dnů ode dne doručení jeho písemného vyhotovení, a to podáním u Obvodního soudu pro Prahu 10.

Nebude-li podle tohoto rozsudku plněno dobrovolně, může být na návrh oprávněné osoby nařízen výkon rozhodnutí.

V Praze dne 24. října 2012

JUDr. Daniela Č e j k o v á, v.r.
předsedkyně senátu

Za správnost vyhotovení: Ivana Friedrichová

